

Det er jo en ærlig diskussion, men hvad konkluderer arbejdsgruppen så? Jo, den konkluderer, at hvis hensynet til integrationspotentialet, altså kravet om, at vi kun vil have dem, der er integrationsparate, skal have et reelt indhold, er det imidlertid en arbejdsgruppens opfattelse, at det er nødvendigt at se bort fra årsagerne til, at integrationspotentialet er fraværende hos nogle.

Det er jo klart. Det er jo tydelig tale. Der står her: Vi er fuldstændig ligeglade med, hvad årsagen er til, at folk ikke kan leve op til vores kriterier. Vi er fuldstændig ligeglade. Hvor stor nød, hvor meget elendighed, hvor meget tortur folk har været udsat for, er vi ligeglade med. Det rager os ikke. Det afgørende for, hvem vi vil have til Danmark, er, om de opfylder vores betingelser, og kun hvis de opfylder vores betingelser og er integrationsparate, vil vi have dem her til landet.

Det er direkte usympatisk, og jeg synes, at det i stedet for at prøve at bortforklare og snakke om misforståelser og sige, at det er noget, vi har fundet på, hvilket hr. Eyvind Vesselbo var inde på i en kort bemærkning, altså er mere på sin plads at være ærlig og sige, at det er det, det går ud på. Dem, der er svagest, dem, der har mest brug for hjælp, har vi ikke lyst til at bringe til Danmark. De skal rådne op i deres lejre.

Det er altså sådan, at et af verdens rigeste lande giver signal om, at vi ikke har lyst til at tage dem, der har mest brug for hjælp – og som det måske er mest besværligt at hjælpe, det indrømmer jeg gerne. Hvis ikke vi som et rigt land siger, at vi gerne vil hjælpe dem, der har mest brug for hjælp ...? Også selv om de er mest besværlige, mest omkostningskrævende, mest indsats- og mest kærlighedskrævende, må vi tage dem til os.

Men her i lovforslaget står med Dansk Folkepartis støtte, at dem skal vi ikke tage hertil. Enhedslisten kan ikke støtte forslaget.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Tak for debatten og tak for de positive tilbagemeldinger, der har været til lovforslaget. Det består, som nogle har bemærket, af to elementer, men begge med, kan man sige, et integrations-sigte, og derfor er det et lovforslag. Den ene del handler om danskundervisning, den anden del om kvoteflygtninge.

Jeg kan forstå på nogle af ordførerne, at de er meget kedede af, at det her er et lovforslag, og at det i sig selv giver anledning til kritik. Det synes jeg er lidt ærgerligt, og jeg synes, at vi skal for-

holde os til substansen i stedet for. Derfor vil jeg da i hvert fald lægge op til at tage en drøftelse, og jeg er i hvert fald positiv over for at få det splittet op i to lovforslag. Det skal i hvert fald ikke være det, der skiller os ad i det her spørgsmål. Så det synes jeg vi skal vende tilbage til, også i forbindelse med udvalgsbehandlingen.

Jeg har noteret to spørgsmål direkte rettet til mig, og dem vil jeg i hvert fald lige sørge for at svare på, i det omfang jeg kan. Hr. Jesper Langballe spørger, om ministeren er bekendt med, at det er andre, som betaler garantibeløbet, end dem, man forventer skal betale det, nemlig dem, der skal have opholdstilladelsen. Det er jeg ikke bekendt med. Jeg er ikke stødt på nogen sager, så det er ikke en problematik, som jeg kender til.

Kl. 12.05

Med hensyn til engelskundervisning vil jeg blot bekræfte, at det handler om, at den falder bort det øjeblik, asylet er blevet tilkendt, hvor altså opholdstilladelsen er givet. Så siger man, at det alene handler om danskundervisning. For dem, som stadig væk er under asylbehandling, vil der i lovforslaget stadig væk være tilbud om at lære engelsk.

Hvad angår danskundervisningen og de krav, der stilles, er jeg glad for, at jeg kan høre, at der er en rimelig bred opbakning og støtte til, at det faktisk er rigtigt, at vi stiller krav om danskundervisning, at vi siger, at det altså er en betingelse for, at man kan fungere godt, når man kommer til Danmark og skal bo her i mange år fremover. Det tager jeg selvfølgelig imod.

Så er der nogle ting, hr. Steen Gade kalder Bertel Haarder-finurligheder. Det er nu ikke nogen, jeg har tænkt mig at ændre i. Jeg synes nu, de finurligheder er meget fornuftige. Så vil jeg sige, at jeg med hensyn til det her med, at man skal aflevere en underskrift – hr. Morten Østergaard var også inde på det – sådan set synes, at det er hr. Morten Østergaard og andre, der lægger en masse mistænkeliggørelse i det.

Jeg synes, det er utrolig vigtigt, at vi, når udlændinge kommer til Danmark, klart signalerer, hvad det er for et land, de kommer til, og hvad det er for nogle forventninger og krav, vi har. Jeg synes ikke, det er negativt, at vi stiller krav. Jeg synes, det er meget fornuftigt, at vi stiller krav. Det er faktisk også et udtryk for respekt for andre mennesker. Det tydeliggør over for den udlænding, der kommer til Danmark, at vi er enige om, hvad det her handler om. Derfor synes jeg sådan set, at det er en udmærket løsning på det.